

वेद्यो दण्डमवष्टभ्य ऀच. Çr. 3, 1. स्थूणा ÇĀṆKH. Çr. 17, 5, 5. पवित्रे प्रहे कृता ÇĀṆKH. GṚHJ. 1, 8. KAUC. 61. 67. — प्रहे ऽभवद्वातुरूपहरे सः *er verneigte sich* An. 1, 5. MBh. 1, 7349. 2, 587. 3, 13493. 13498. 13662. 5, 137. 6, 3345. 5777. 12, 9197. 3253. 14, 2173. R. GORR. 1, 38, 24. 2, 38, 21. 6, 82, 130. fg. 96, 9. 98, 3. प्रहेषनिर्बन्धरूपो हि सतः RAGH. 16, 80. Som. NALA 25. KATHAS. 12, 162. 13, 129. 16, 8. 20, 174. 27, 41. 32, 186. 37, 74. 39, 99. 43, 19. 114. 240. 44, 130. 45, 155. 46, 127. 49, 158. 50, 126. 185. RĀGA-TAR. 2, 111. 4, 555. 5, 307. BHĀG. P. 7, 3, 25. प्रह्वञ्जलिपुट adj. R. 2, 16, 25. प्रह्वभिवादन BHĀG. P. 4, 11, 23. भय° KATHAS. 7, 98. प्रीति° 22, 254. प्रणमदण्डवद्भूमौ भक्तिप्रहेषा चेतसा BHĀG. P. 6, 19, 9. — 2) *geneigt zu so v. a. hingegeben, hängend an* AK. 3, 4, 12, 59. H. 385. HALĀJ. 2, 197.

प्रह्वण (von ह्वा mit प्र) *das Anrufen: ynamdhepshvāṇānukīrtinādyatprahvaṇādyatmsrṇādapi* BHĀG. P. 3, 33, 6.

प्रह्वल s. u. प्रकुल.

प्रह्वलीका f. HALĀJ. 1, 152 uncorrecte Form für प्रवल्हिका *Räthsel*.

प्रह्वण so v. a. प्रह्व 1. प्रह्वणा इव सर्पति PAKĀV. Br. 6, 7, 10. Schol. zu KĀTJ. Çr. 9, 6, 33. ÇĀṆKH. Çr. 5, 16, 3 (wo fälschlich प्रह्वण steht).

प्रह्वय (von ह्वा mit प्र) m. nom. act. P. 3, 3, 72, Sch.

1. प्रा im Veda Nebenform zu 1. पर und von gleicher Bedeutung Dhātup. 24, 53. Auf प्रा gehen folgende Formen zurück: अप्रास्, प्रांसि, अप्रात्; अप्रास् 3. sg. aor.; पप्रौ, पप्रौ, पप्रौथ, पप्रिवंस्, पप्रुषी; pass. (अप्रा) अप्रायि; füllen: प्रास्युर्दम् RV. 4, 42, 9. 73, 8. 69, 1. 146, 1. 6, 17, 3. 8, 1, 23. AV. 13, 2, 35. पेषामिळा घृतहस्ता डुरेण औ अपि प्राता (partic., = पूर्णा SĀJ.) निषीदति RV. 7, 16, 8.

— या erfüllen: विष्ममाप्रा श्रुतिरितं मरुत्वा RV. 1, 52, 13. या पप्रौ पार्थिवं रतः 81, 5. 115, 1 (P. 2, 4, 80, Sch.). 4, 52, 5. 6. 53, 3. 7, 20, 4. 98, 8. 10, 127, 2. 134, 1.

2. प्रा (= 1. प्रा) am Ende eines comp. mit प्र wechselnd. Vgl. घन-रित°, आकृति°, कथ्य°, काम°, कृष्टि°, क्रतु°, चर्षणि°, नरणि°, रथ°, रोदसी°.

3. प्रा = 3. पर (!). Vgl. आप्र.

प्राशु (1. प्र + श्रेष्ठा) 1) adj. hoch AK. 3, 2, 19. H. 1429. HALĀJ. 4, 66. von Personen: तणात्प्राशुः तणाद्भवः MBh. 1, 5367. 3, 11096. 13, 6966 (neben वामन von Viṣṇu). प्राशुलभ्ये फले von einem Hochgewachsenen RAGH. 1, 3. शाल° 13. VARĀH. LAGHUV. 2, 14. BHĀG. P. 3, 21, 47. von Çiva Çiv. गङ्गा MBh. 12, 4280. वेश्मानि 5, 3578. हुम RAGH. 15, 19. KATHAS. 2, 4. अति-प्राशुर्वशकाण्ड PRAB. 21, 10. गिरि MBh. 6, 420. R. 3, 21, 13. 4, 63, 22. 6, 15, 20. KUMĀRAS. 6, 51. शिलास्तम्भ KATHAS. 12, 174. °प्राकार 38, 20. HARIV. 3098. नगरपरिघप्राशुवाङ्ग lang ÇĀK. 48. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Manu Vaivasvata HARIV. 614. VP. 348. des Vatsapri (Vatsapriti) 352. MĀK. P. 118, 1. 3. BHĀG. P. 9, 2, 24. LĪA. I, Ant. xv.

प्राशुता (von प्राशु) f. Höhe R. 5, 17, 22.

प्राक् s. u. प्राक्ष.

प्राकर m. N. pr. eines Sohnes des Djuṭimant MĀK. P. 53, 23. n. N. des nach ihm benannten Varsha 26. In VP. 199 st. dessen पोवर.

प्राकरणिक (von प्राकरणा) adj. zu dem in Rede stehenden Gegenstand —, zum Kapitel —, zu der Gattung gehörig Schol. zu KĀTJ. Çr. 21, 19. PRATĀPAR. 9, 6, 6. Schol. zu KĀVJĀD. 2, 312. ऋ° KULL. zu M. 3, 285.

प्राकर्ष (von प्रकर्ष) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 223, b.

प्राकर्षिक adj. = प्रकर्ष नित्यमर्हति *den Vorzug verdienend gaṇa* केदादि zu P. 5, 1, 64.

प्राकपिक nach UNĀDIS. 2, 41 von कष mit प्रा; eher von प्रकर्ष. m. nach UGÉVAL. रामाय नर्तकः परदरोपजीवी च *ein von einer Frau unterhaltener Tänzer und Einer, der von den Frauen Anderer lebt*.

प्राकाम्य (von प्रकाम) n. (vollkommene) Willensfreiheit TRIK. 3, 2, 27. H. 202. MBh. 14, 1072. KUMĀRAS. 2, 11. GAUDAP. zu SĀṆKHJAK. 23. MĀK. P. 40, 29. 32. 101, 18. Verz. d. Oxf. H. 51, a, 16. 184, a, 14. 231, b, 11. VER. in LA. 3, 19.

प्राकार (von 3. कर् mit प्र und Dehnung des Vocals der Präposition) m. P. 6, 3, 122. VĀRTI. 2. VOP. 26, 170. *Umfassungswand, Wall* AK. 2, 2, 3. TRIK. 2, 2, 10. H. 980. HALĀJ. 2, 133. प्रासादमुपरिष्ठात्तुनिव्याधिः प्रा-कारैः परिघ्नति ÇĀṆKH. Çr. 16, 18, 14. °स्थो धनुर्धरः M. 7, 74. 196. 9, 289. चैत्य° MBh. 2, 814. 4, 296. 1399. 7, 3184. R. 2, 80, 19. 6, 6, 12 (पुरी°). 37, 16. 93, 7. Spr. 2463. 3181. RAGH. 12, 71. VARĀH. BṚH. S. 44 (43), 9. SĪRJAS. 12, 38. VID. 27. °भञ्जन KATHAS. 12, 42. 35, 152. PAKĀT. III, 48. 47, 6. RĀGA-TAR. 2, 20. BHĀG. P. 4, 9, 56. MĀK. P. 49, 43 (wo सेतसेधव-प्रप्राकारं zu lesen ist). 46. 51, 64. 66, 9. सु° adj. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 6. Çl. 15. गुण° Verz. d. Oxf. H. 209, a, 19. प्राकाराय H. 981. HALĀJ. 3, 2. Em Ende eines adj. comp. f. या R. 6, 1, 34.

प्राकारकर्ण (प्रा° + कर्ण) m. *Wallohr*, N. pr. eines der Minister des Eulenkönigs Arimardana PAKĀT. 173, 21.

प्राकारमर्दि m. patron. von प्राकारमर्दिन् gaṇa बाह्वादि zu P. 4, 1, 96.

प्राकारमर्दिन् (प्रा° + म°) m. N. pr. eines Mannes gaṇa बाह्वादि zu P. 4, 1, 96. — Vgl. नगरमर्दिन्.

प्राकार्रीय (von प्राकार) adj. zu einem Wall geeignet, einen Wall ver- dienend: इष्टकाः Schol. zu P. 5, 1, 12. 16. देश ebend.

प्राकारक in der Stelle: यत्प्राप्नीयात्प्राकारकः स्यात् यत् प्राप्नीयाद्- कृतिः स्यात् KĀTJ. 29, 2. viell. verschüttend (von 3. कर् mit प्रा).

प्राकाश (von प्रकाश) m. *Metallspiegel*, nach einigen Comm. ein Schmuckgegenstand TBH. 1, 8, 2, 3 (प्र° gedr.). PAKĀV. Br. 18, 9, 10. LĀTJ. 9, 2, 13. ÇAT. Br. 5, 4, 5, 22. ऀच. Çr. 9, 4.

प्राकाश्य (wie eben) n. das Offenbarsein; Bekanntsein, Berühmtheit AK. 3, 4, 22, 13. 17. 5, 12. H. an. 2, 316. HARIV. 8922. BHAR. beim Schol. zu ÇĀK. 8, 20. प्राकाश्यं चैव गच्छति MBh. 12, 10849. 14, 1043. Spr. 739. SUGR. 1, 7, 10. — Vgl. 2. प्रकाश्य.

प्राकृत (von प्रकृति) adj. f. या und ई 1) *ursprünglich, natürlich, unverändert, normal, gewöhnlich, gemein* ÇAT. Br. 1, 1, 2, 7. 11, 2, 5, 1. KĀTJ. Çr. 1, 5, 4. 12, 3, 16. 16, 4, 30. ÇĀṆKH. Çr. 1, 17, 19. 7, 21, 7. 9, 7, 2. 11, 11. ऀच. Çr. 3, 2, 12, 8. RV. PRĀT. 2, 8. 13. 4, 11. 15, 7. 17, 23. TAĪTT. PRĀT. in Ind. St. 4, 245. UPAL. 3, 7. प्रयत्न *normal, gewöhnlich* PAT. zu P. 8, 2, 84. WEBER, GJOT. 100. 102. प्राकृतं केन लङ्गते Spr. 2169. सखा, शत्रुः 3093. वाक्त्र 1197. कृच्छ्र M. 11, 158. यत् MBh. 3, 10669. कर्मन् 13864 (wo कर्मणां zu lesen ist). HARIV. 9783. सत्र *ein gewöhnliches Thier* PAKĀT. 25, 2. °सिद्धयः (Gegens. मर्कसिद्धयः) PRAB. 61, 17. von Menschen so v. a. gewöhnlich, gemein, Einer aus dem grossen Hau- fen AK. 2, 10, 16. H. 932. HALĀJ. 2, 193. M. 8, 336. BHAG. 18, 28. BRĀHMAN.